

Άγιος Ιωάννης: Ο Απ. Παύλος άρπαξε την οικουμένη από τα κύματα που κινδύνευε να καταποντιστεί!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=311787>

Σκοτώθηκε ο Άβελ δολοφονημένος από τον Κάιν κι έγινε λαμπρότερος μ' αυτό; Μα

εγώ σου μέτρησα χίλιους θανάτους, τόσους, όσες ήταν οι μέρες που έζησε και κήρυττε αυτός ο μακάριος.

Κι αν θέλεις να μάθεις γι' αυτά που έγιναν πριν από τη σφαγή αυτή, ο ένας έπεσε από τον αδελφό του που δεν είχε αδικηθή ούτε ευεργετηθή, ο άλλος όμως σκοτώθηκε από αυτούς που προσπαθούσε να τους γλυτώσει από αμέτρητα κακά, και που γι' αυτούς πάθαινε όλα όσα έπαθε.

Κι ο Νώε ήταν δίκαιος, τέλειος στη γενιά του, κι ήταν τέτοιος μόνο αυτός ανάμεσα σ' όλους;

Μα κι ο Παύλος ήταν μόνος τέτοιος ανάμεσα σ' όλους.

Αλλά ο ένας έσωσε μόνο τον εαυτό του και τα παιδιά του, ενώ ο άλλος, όταν έπιασε πολύ χειρότερος κατακλυσμός την οικουμένη, χωρίς να κατασκευάσει κιβωτό καρφώνοντας σανίδες, αλλά, αντί σανίδες, γράφοντας επιστολές, άρπαξε μέσα από τα κύματα όχι δυο και τρεις και πέντε συγγενείς, αλλά ολόκληρη την οικουμένη που κινδύνευε να καταποντισθή.

Κι η κιβωτός αυτή δεν ήταν τέτοια που να πλέη σ' έναν τόπο, αλλά έπιασε τις άκριες του κόσμου κι από τότε μέχρι τώρα όλοι χωρούν σ' αυτό το σκάφος. Γιατί την κατασκεύασε ανάλογη με το πλήθος εκείνων που σώζονται και δέχεται από τα ζώα πιο ανόητους που τους κάνει ισάξιους με τις ουράνιες δυνάμεις και ξεπερνά έτσι εκείνη την κιβωτό.

Γιατί εκείνη πήρε κόρακα κι έστειλε πάλι κόρακα, δέχτηκε λύκο και δεν του άλλαξε τη θηριωδία, αλλά ο Παύλος έκανε κάτι άλλο. Πήρε λύκους και τα έκανε πρόβατα, πήρε γεράκια και καλιακούδες και τα έκανε περιστέρια.

Έδιωξε κάθε ανοησία και θηριωδία που είχε η ανθρώπινη φύση κι έφερε την ημερότητα του Πνεύματος. Μέχρι τώρα υπάρχει και πλέει αυτή η κιβωτός και δεν διαλύεται.

Ο χειμώνας της κακίας δεν μπόρεσε να ανοίξει τα σανίδια της, πιο δυνατή στη θάλασσα κι από την τρικυμία, νίκησε την ταραχή.

Πολύ φυσικά, γιατί αυτά τα σανίδια δεν τα προστάτευε άσφαλτος και πίσσα, αλλά το Πνεύμα το άγιο.

Όλοι θαυμάζουν τον Αβραάμ, ότι άκουσε, «Φύγε από τη χώρα σου κι από τους συγγενείς σου», κι άφησε πατρίδα, και κατοικία, και φίλους και συγγενείς κι όλα τα αρνήθηκε στην εντολή του Θεού; Αληθινά κι εμείς το θαυμάζουμε αυτό.

Αλλά τι μπορεί να βρεθή ίσο με τον Παύλο;

Εκείνος δεν άφησε πατρίδα και σπίτι και συγγενείς αλλά κι αυτό τον κόσμο για τον Ιησού, ή καλύτερα, τον ίδιο τον ουρανό. Αδιαφόρησε και για τον ουρανό των ουρανών, κι ένα μόνο ζητούσε, τον Ιησού την αγάπη.

Άκουε που το δηλώνει αυτό και λέει· «Ούτε παρόντα, ούτε μέλλοντα, ούτε ύψωμα, ούτε βάθος θα μπορέση να μας χωρίση από την αγάπη του Θεού». Θα πης, ο Αβραάμ έβαλε σε κίνδυνο τον εαυτό του για να σώση τον ανηψιό του από τους βαρβάρους;

Αλλά ο Παύλος όχι τον ανηψιό του, ούτε τρεις και πέντε πόλεις, ολόκληρη την οικουμένη τη γλύτωσε όχι από βαρβάρους αλλά από τα ίδια τα χέρια των δαιμόνων, υπομένοντας αμέτρητους κινδύνους κάθε μέρα και προσφέροντας ασφάλεια μεγάλη στους άλλους, με τους θανάτους τους δικούς του.

Θα πης ότι αυτό είναι η σπουδαιότερή του αρετή και η ψηλότερη κορφή της πίστεώς του, ότι δέχτηκε να θυσιάση το παιδί του;

Αλλά κι εδώ θα βρούμε τα πρωτεία να τα έχη ο Παύλος. Γιατί, όπως είπα και πριν, δεν εθυσίασε το παιδί του αλλά τον εαυτό του και μάλιστα χίλιες φορές.

Απόσπασμα από την Πρώτη ομιλία εις τον Απόστολο Παύλο του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, όπως περιλαμβάνεται στην έκδοση «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε', Εγκωμιαστικά (Β)», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κωνσταντίνος Λουκάκης.

<https://bit.ly/34csE8E>